

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.092/2023/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Buzási Vendel ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.22.865/2022/7. számú végzéssel kijavított
27.P.22.865/2022/5. számú ítélet

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és arra kötelezi az alperest, hogy 5 napon belül a napilap napilap 5. oldalán a 2022. október 19. napján közzétett

„cikk címe” című cikk megjelenésével azonos módon, az abban használt betűmérettel jelentesse meg az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

A 2022. október 19. napján megjelent „cikk címe” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a településében élő kutya neve nevű magyar vizsla gazdája a korábbi tiltás ellenére sétáltatta szájkosár nélkül az ebet a cikkben bemutatott incidenskor. A valóság ezzel szemben az, hogy ekkor már a bíróság megsemmisítette a hatóság szájkosár viselését előíró határozatát.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyja.

A bíróság mellőzi a felperes elsőfokú perköltség viselésére való kötelezését.

Kötelezi az alperest üzemeltető cég1 Zrt.-t (cég 1 székhelye), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 18.000 (tizennyolcezer) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest és a cég1 Zrt.-t, hogy személyenként fizessenek meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100 forint perköltséget, továbbá külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 36.000 forint meg nem fizetett illetéket.

[2] Ítéletének indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvényének IX. cikkére, a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV.

törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. §-ára, továbbá a 496. §-ára.

[3] Rögzítette, hogy abban kellett elsődlegesen állást foglalnia, hogy a felperes keresete csak a napilap nyomtatott újságban megjelentekre vonatkozatható-e, vagy a napilap.hu internetes portálon megjelent közlésekre is.

Rámutatott, miszerint a napilap újság és a napilap.hu internetes portál az Smtv. 1. § (6) bekezdése alapján minősülő, egymástól elkülönülő sajtótermékek, melyeknek szükségképpen egymástól jogilag különálló szerkesztősége van, függetlenül a szerkesztőségek tagjainak részbeni vagy teljes azonosságától. Ennek megfelelően a napilap nyomtatott újságban megjelenő közlések helyreigazítását az alperesként megjelölt napilap Szerkesztőségétől lehet kérni; míg a napilap.hu internetes platformon történő közlések helyreigazítása kizárólag a napilap.hu Szerkesztősége ellen indított perben kérhető. Ennek megfelelően kizárt a jelen – napilap Szerkesztősége ellen indított – sajtóperben egy másik sajtótermékben, a napilap.hu-n megjelent közlések helyreigazítására való kötelezés.

A sajtószerző előtti előzetes eljárás során maga a felperes is a fentiek szerinti értelmezést követte: a napilap Szerkesztőségéhez és a napilap.hu Szerkesztőségéhez egymástól elkülönülten intézte helyreigazítás iránti előzetes kérelmeit. A felperesnek joga van arra, hogy előzetes kérelmeitől eltérően a sajtóperben csak az egyik felületen történő megjelenéssel összefüggésben érvényesítsen igényt. A felperes ezt tette, amikor alperesként a napilap Szerkesztőségét jelölte meg. A fentiek alapján a jelen per tárgyát kizárólag a napilap napilapban megjelent cikk kifogásolt közlései képezték.

[4] Ezt követően vizsgálta a felperes perbeli legitimációját, melynek körében rögzítette, hogy az alperesi írás is egyértelműen tartalmazza, hogy a felperes környezete, a várbeli kutyatartók közössége a felperes személyét a kutya neve nevű kutya gazdjaként egyértelműen be tudta azonosítani.

[5] A kereseti kérelem kellően határozott volt, mert habár a felperes valóban nem határozta meg a helyreigazító közlemény közzétételének módjára vonatkozó igényét, csak általánosságban kérte az alperes helyreigazító közlemény közzétételére való kötelezését a címlapon történő megjelenésre kiterjedően, de ez nem teszi a kereseti kérelmét hiányossá, a közzététel módja tárgyában a bíróság hivatalból jogosult dönteni.

[6] A sérelmezett közlések vonatkozásában kiemelte, hogy a felperes a valóság hamis színben történő feltüntetésének értékelte egyrészt azt, hogy a cikk állítása szerint a kutya neve nevű magyar vizsla az incidens során „megtámadott, és kis híján megölt egy yorki típusú, kutya neve3 nevű kutyát”. Felperes előadása szerint ezzel szembeállítható valóság az, hogy „a támadás pontos körülményeit, valamint az érintett kutyák gazdáinak felelősségét a hatóság közigazgatási eljárásban jelenleg is vizsgálja”. A felperes tehát kérelmében nem vitatta, hogy a kutya neve nevű kutya megtámadta a kutya neve3 nevű kutyát, azt sérelmezi, hogy a támadás pontos körülményeinek kivizsgálása még folyamatban van. Ezen körülmény a felperesi értékeléssel szemben nem az alperesi állítással szembeállítható, hiszen az alperesi

állítás szerinti támadás megtörténtét a felperes nem vitatta, hanem az a kifogásolt alperesi közléssel összefüggő tény. Az, hogy az alperesi cikk nem tartalmazta, hogy a felperes által sem vitatottan megtörtént kutyatámadás körülményei tárgyában még hatósági eljárás van folyamatban, nem minősül a valóság hamis színben történő feltüntetésének. Az alperesi cikk ugyanis a kutyatámadás megtörténtéről adott hírt – amit az alperes nem vitatott –, melyhez képest másodlagos, a felperes megítélését nem befolyásoló körülmény az, hogy az ügy körülményeinek tisztázása végett hatósági eljárás van folyamatban.

Ezért az elsőfokú bíróság a fentiek szerinti alperesi közlés helyreigazítására vonatkozó keresetet megalapozatlannak értékelte és elutasította.

[7] A felperes a valóság hamis színben történő feltüntetésének értékelte továbbá az alperesi cikk azon állítását, hogy a kutya neve nevű magyar vizsla gazdája a korábbi tiltás ellenére ismét szájkosár nélkül sétáltatta az ebet. Állítása szerint a valóság ezzel szemben az, hogy bírósági ítélet megsemmisítette a hatóság szájkosár alkalmazását előíró határozatát, így az incidens időpontjában nem kötelezték arra, hogy kutyáját szájkosárral sétáltassa. A kifogásolt alperesi állítás két elemből áll: a fő állítás megalapozottságát, mely szerint kutyáját póráz nélkül sétáltatta, a felperes nem tette vitássá; az állítás ehhez kapcsolódó fordulatának megalapozottságát, mely szerint ezt korábbi tiltás ellenére tette, a felperes arra tekintettel vitatta, hogy a korábbi hatósági tiltásról szóló döntést a bíróság utóbb megsemmisítette. Arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi közlés kétségtelen hiányossága ellenére – azaz, hogy a cikk nem tartalmazza a szájkosár alkalmazását előíró korábbi hatósági határozat megsemmisítését – nem ad alapot az alperesi szerkesztőség helyreigazító közlemény közzétételére való kötelezésére.

Következik ez elsődlegesen abból, hogy az alperesi cikk vezető állítása az a felperes által sem vitatott tény, hogy a felperes szájkosár nélkül sétáltatta a kutyáját, melyhez képest másodlagos, hogy erre korábbi tiltás ellenére került sor. Ráadásul a felperes állításából is következik egyrészt az, hogy korábban valóban született egy ilyen tartalmú hatósági határozat; másrészt az, hogy a megismételt eljárást lezáró határozat dönt a szájkosár alkalmazására való kötelezés fenntartásáról vagy annak elvetéséről. Ez a hiányosság a közlés fő tartalmához képest másodlagos, a felperes megítélése szempontjában nem lényeges körülmény, mely nem ad alapot helyreigazításra való kötelezésre.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását kérte.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a perfelvételi tárgyaláson megjelent jogi képviselő a képviseleti jogosultságát egyáltalán nem igazolta, így az általa előadott ellenkérelem és a később benyújtott meghatalmazás is hatálytalannak minősül, erre való tekintettel a Pp. 497. § (4) bekezdése alapján a kereset érdemi megalapozottságának vizsgálata nélkül a kereset szerinti marasztaló ítélet meghozatalának lett volna helye.

[9] Álláspontja szerint a kereset anyagi jogi elbírálása körében jogszabálysértő módon járt el az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú ítélet tévesen, iratellenesen hivatkozott arra, hogy valósnak ismerte el az alperes által közzétett tényállításokat. Téves azon megállapítás is, miszerint nem vitatta, hogy a kutya neve nevű kutyája megtámadta a kutya neve³ nevű kutyát, kizárólag azt ismerte el valósnak, hogy a kutyája érintett volt a sajtócikkben

megnevezett kutyák közötti incidensben. Az alperes egyoldalúan, kizárólag az ellenérdekű kutyatartók bejelentésére alapozva, a folyamatban lévő közigazgatási eljárás eredményének bevárása nélkül közölte az írását. Az alperes sajtóközleménye mindenképpen idő előtti volt, a valóság teljes kibontásához közölnie kellett volna, hogy az ügyben hatósági vizsgálat zajlik.

[10] A második közlés valóságsértő eleme, hogy a korábbi tiltás ellenére sétáltatta ismét szájkosár nélkül az ebét. Arról is be kellett volna számolnia az alperesnek, hogy az incidens idején nem volt olyan hatósági kötelezés, melynek értelmében csak szájkosárban sétáltathatta volna a kutyáját, ennek elmaradása tartalmilag fogyatékos, a valóságot torzító, hamis látszatot keltő, hangulatkeltő közlést eredményeztek. Úgy mutatták be, mint aki a felelős állattartásra vonatkozó jogszabályokat és a számára előírt hatósági kötelezéseket újra megszegte.

[11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[12] A felperes fellebbezése részben megalapozott.

[13] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[14] A Fővárosi Ítéltábla Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[15] A felperes fellebbezési kérelmét elsődlegesen arra alapította, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a Pp. 497. § (4) bekezdése alapján a keresetet nem vitatottnak kellett volna tekintenie és ennek megfelelő ítélettel kellett volna marasztalnia az alperest.

[16] A Pp. 227. § (3) bekezdése alapján, ha a fél jogi képviselője szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, valamint, ha a jogi képviselőként megjelent személy a képviseleti jogát nem igazolja vagy képviselőként nem járhat el, a fél részéről a tárgyalást elmulasztottnak kell tekinteni akkor is, ha személyesen vagy más képviselője megjelent. Ha a képviseleti jog igazolása nem szabályszerű, a bíróság rövid határidővel felhívja a megjelent személyt a képviseleti jog szabályszerű igazolására.

[17] Ezen jogszabályhely az első mondatában több esetet minősít olyannak, amelynek fennállása esetén a tárgyalást elmulasztottnak kell tekinteni. A második mondat azonban nem csak az első mondatban meghatározott esetekre ír elő követendő eljárást, ugyanis a megjelent személy vonatkozásában ír elő felhívási kötelezettséget. A bírósági gyakorlat szerint, amennyiben a jogi képviselő a tárgyaláson megjelenik, azonban meghatalmazását a megjelenésével egyidejűleg nem csatolja, akkor a Pp. 227. § (3) bekezdésének második mondata szerint a bíróság rövid határidővel felhívja a képviseleti jogának igazolására. A Pp. 227. § (5) bekezdése szerint szabályszerű igazolás hiányában a bíróság a tárgyalást megtarthatja, ennek megfelelően az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt azzal, hogy a perfelvételi tárgyalást megtartotta, annak ellenére, hogy az alperes jogi képviselője ekkor a meghatalmazását még nem csatolta. A körben is szabályosan járt el az elsőfokú bíróság, hogy rövid határidővel hívta fel az alperesi jogi képviselőt a képviseleti jogának igazolására. Mindezek alapján az alperes vonatkozásában a Pp. 497. § (4) bekezdése alkalmazásának nem volt helye, a keresetét nem letetett nem vitatottnak tekinteni, mivel az alperesi jogi képviselő a meghatározott határidőn belül csatolta a meghatalmazását.

[18] A másodfokú bíróság mindazonáltal megjegyzi, hogy a Pp. 227. § (5) bekezdése alapján, ha a bíróság a képviseleti jog igazolásának hiányában a tárgyalást megtartja, majd azt be is rekeszti, csak a határozata kihirdetését tűzi ki. A perbeli esetben azonban az elsőfokú bíróság az ítéletét ki is hirdette, annak ellenére, hogy ekkor még az alperesi jogi képviselő a képviseleti jogát nem igazolta. Ezen eljárása azonban nem befolyásolta az ügy érdemi eldöntését.

[19] A felperes az előzetes kérelmében és keresetében az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét kérte az első közlés vonatkozásában:

1. „2022. október hó 19. napján „cikk címe” címmel közzétett cikkünkben hamis színben tüntettük fel, hogy a településben élő kutya neve nevű magyar vizsla 2022. október 14-én, pénteken megtámadott, és kis híján megölt egy yorki típusú, kutya neve3 nevű kutyát. A valóság ezzel szemben az, hogy a támadás pontos körülményeit, valamint az érintett kutyák gazdáinak felelősségét a hatóság közigazgatási eljárásban jelenleg is vizsgálja.”

[20] A felperes éppen az általa kért helyreigazító közleményben, majd a keresetében a valóság feltüntetése körében általa megjelöltek szerint nem tette azt vitássá, hogy támadás történt, így értelemszerűen azt sem, hogy a kutya neve nevű kutya támadta meg a kutya neve3 nevű kutyát. Az, hogy a perfelvételi tárgyaláson úgy nyilatkozott, miszerint nem vitatja, hogy a cikkben érintett incidensre sor került, illetve a fellebbezésében azon előadott hivatkozás, mely szerint az általa előadottak nem jelentik azt, hogy elismerte volna, hogy a kutyája támadta meg a kutya neve3 nevű kutyát, nem változtatnak azon a tényen, hogy sem helyreigazítás iránti kérelmében, sem a keresetében nem vitatta a támadás megtörténtét, pusztán azt, hogy annak körülményeire vonatkozóan hatósági eljárás van folyamatban. Mindezek alapján ezen közlés vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyesen utasította el a felperes keresetét.

[21] A második közlés tekintetében, a szájkosár nélkül való sétáltatás vonatkozásában az érintett sajtócikknek a PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezése során szükséges azt kiemelni, hogy az írás tartalmazza a következőket is: „...kötelezték, hogy használjon szájkosarat a kutyáján...”, „A szájkosár nélkül, pórázon vezetett állat...”, „kutya neve gazdája a korábbi tiltás ellenére ismét szájkosár nélkül sétáltatta az ebet...”, „...vajon minek kell még történnie, hogy a kistestű kutyákra vadászó agresszív eb gazdája végre betartsa a kutyatartás szabályait...”. Az alperesi cikkben tehát hangsúlyosan szerepel azon közlés, hogy a felperes korábbi előírás ellenére sétáltatta szájkosár nélkül a kutyáját. Ezen magatartása miatt pedig számon is kérte az alperesi újságíró, hogy minek kell még történnie ahhoz, hogy betartsa a kutyatartás szabályait. A cikk teljes értelmezése alapján az átlagolvasó szempontjából tehát nem közömbös információ az, hogy a felperes köteles lett volna-e a kutyáját szájkosárral sétáltatni, avagy sem, az incidens idején. A felperes a perben igazolta, hogy a korábbi hatósági előírást a bíróság megsemmisítette, ezért az írásban részletezett konfliktuskor nem volt olyan hatósági kötelezés, amely szerint a kutya neve nevű kutyáját szájkosárral kellett volna sétáltatnia. Mindezek alapján ezt a tényt valótlanul állította az alperesi írás, ezért megalapozott volt a helyreigazítás iránti igény, melynek a szövegét a PK 15. számú állásfoglalás alapján a kérelem és az ellenkérelem korlátai között a belátása szerint állapította meg a Fővárosi Ítéltábla.

[22] A másodfokú bíróság a valóság teljes megértéséhez szükségesnek tartotta azt is, hogy az alperes való tényeket félre nem érthetően kifejezésre juttassa, ugyanis az olvasók így kerülnek a valóság megértéséhez szükséges, valamennyi ismeret birtokába és így teljesül a PK 15. számú állásfoglalás szerinti kíváncsiság.

[23] A másodfokú bíróság nem kötelezte az alperest a helyreigazítás címdalra való megjelenítésére, mert e körben a felperes igénye nem volt kellően határozott, nem jelölte meg, hogy az „annak címlapjára is kiterjedően” helyreigazítási mód alatt mit ért, milyen igénye van, ezt pedig a bíróság a PK 15. számú állásfoglalás helyes értelmezése szerint nem pótolhatja, nem értelmezheti egyoldalúan. A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése alapján napilap esetén a helyreigazító közleményt sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közölni. A felperes a kereseti kérelmében az általa igényelt közzétételi módot sem jelölte meg, azonban az Smtv. 12. § (2) bekezdése szerint, a közleményt sérelmezett részéhez hasonló módon kell megjelenítenie az alperesnek és ennek megfelelően is kötelezte őt a másodfokú bíróság.

[24] A másodfokú bíróság döntése folytán a felek első- és másodfokú pernyertessége azonos, erre való tekintettel a perköltségeiket maguk viselnék, azonban a felperes a feleket a jelen perben megillető tárgyi illetékeljegyzési jog ellenére 36.000 forint eljárási illetéket megfizetett, ezért a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján az alperest üzemeltető jogi személyt kötelezte ezen összeg felének a megfizetésére.

[25] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, továbbá az 1990. évi XCIII. törvény

(Itv.) 78. § (4) bekezdése alapján döntött, a fenti pernyertességi arány és a már hivatkozott Pp. 499. § (1) bekezdése alapján.

[26] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a felperest és a cégl Zrt.-t, hogy az illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során a közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. március 16.

Dr. Hercsik Zita
Ágota
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László
előadó bíró

Dr. Kovaliczky
bíró